

БЪЛГАРСКА
ФЕДЕРАЦИЯ
ОРИЕНТИРАНЕ

VALDI

МИНИСТЕРСТВО НА МЛАДЕЖТА И СПОРТА

Съдържание

Календар 2022	04
Българска Паркова Купа 2021	05-07
Успехите в Ски-О през 2022.....	08-09
Световен шампион ²	10-13
Проект "КОМПАС" 2020-2022 ...	14-15
Дигитално ориентиране	16
"Къде е 46-та?"	17
СК и СП 2022 по Коло-О.....	18-21
"Нокаутът" в ориентирането	22-23
10 години	24
Магията	25
Представяме ви: "Валди"	26-27
Спортен празник във Велинград... ..	28
30 години СКО "Руен-92"	29

Редакционна колегия

Гл. редактор: проф. Атанас Георгиев, г-р
Отг. редактор: Константин Койнов
Костадин Новаков, Станимир Беломъжев,
Валентин Каменаров, Зорница Гечева,
Иван Сираков, Емилиян Онуфриев,
Кирил Николов - Дизела,
Стефан Йорданов, Даниела Василева,
Георги С. Бургов
Дизайн: Светлин Г. Бургов
Предпечат и печат: БФО
Фотографии: Владислав Русев,
Валентин Каменаров, Тодорка Васева,
Зорница Гечева, Костадин Новаков, Иван Сираков,
Кирил Николов - Дизела, Атанас Георгиев,
Константин Койнов, Стефан Йорданов,
Даниела Василева, Тодор Стратиев, Живка Емилова,
Фейсбук - лични профили и клубни сайтове.
ISSN 1312-6849
Предна корица: Станимир Беломъжев,
награждаване WSOC 2022;
Отборът на КСО "Валди" София
Задна корица: "Към точката", КСО "Валди" София

Здравейте приятели на ориентирането,

Имина доста време от последния брой на нашето списание.

За този период отново нашият голям състезател Станимир Беломъжев доказа високата си класа и за втори път спечели световната титла в средната дистанция на Световния шампионат по ски-ориентиране във Финландия през зимата на 2022 година. Нашата радост бе още по-голяма и от шестото му място в дългата дистанция и особено шестото призово класиране в щафетата заедно с Андрея Дякова. Не трябва да забравим и сребърния медал на Тачо на Европейското първенство през същата година, след ключителна борба на дългата дистанция.

България бе домакин Европейското по ски-ориентиране и Световно първенство за ветерани край Чепеларе през същата година, както и на Световната купа по коло-ориентиране и Световно първенство за ветерани по същата дисциплина с център Търговище. Трябва да отбележим заслужена благодарност на организаторите и съдиите от НСА „Сивен“, „Вариант 5“ и Българска федерация по ориентиране. Тези състезания преминаха на високо ниво, независимо от неблагоприятните климатични условия.

На проведените международни състезания по ориентиране, нашите участници за съжаление не успяха да постигнат високи резултати, което ни кара да направим сериозни изводи за бъдещата подготовка. Напуснаха ни нашите заслужили ветерани Диго Гогов и Тодор Казаков. Много наши ориентировачи празнуваха юбилеи. Родиха се нови бъдещи ориентировачи, между които особено щастлив бе Дизела със своите близници - момиче и момиче. Накрая никога да не забравяме, че само всички заедно, водени от голямата си любов към ориентирането, можем следващо завета на Апостола на свободата Васил Левски със задржани сили да вървим напред!

Проф. Атанас Георгиев,
главен редактор

Summary

- The current issue of our magazine covers the years 2021 and 2022, which were fruitful for the development of our favorite sport in our country.
- In 2021, the Bulgarian Park Cup circuit was held, which had six rounds in the cities of Sevlievo, Veliko Tarnovo, Ruse and Sofia. Narrated by Valentin Kamenarov.
- 2022 was dominated by successes in ski orienteering and in particular by Stanimir Belomazhev's second world championship title from the championships in Finland, Tacho's silver medal at the European Championships in Chepelare, Bulgaria and the sixth place in our mixed relay Andrey Dyakova and Stanimir Belomazhev of the WOC in Finland.
- 2022 will be remembered for both our hosting of major international competitions - the European Ski-O and World Orienteering Championship for veterans in Chepelare and the World Cup MTBO and World Orienteering Championship for masters in Targovishte. Both events passed at a high level, despite unfavorable weather conditions, especially in the winter event.
- In 2022, the EU Erasmus + Sport Compass Project was successfully completed, reports Zornitsa Gecheva
- What is the Knockout Sprint in Orienteering? Stefan Yordanov narrates.
- What does Kiril Nikolov - Diesel remembers from 10 years ago, when he won a silver medal from the European Orienteering Championships?
- The honorary president of the Bulgarian Orienteering Federation, Prof. Atanas Georgiev, goes even further back in time, when he remembers his first successes in orienteering as a very young boy and the charm and magic of our sport.
- Daniela Vasileva will tell how she included orienteering in the celebration of the European Sports Day at School in her native Velingrad.
- In the issue, we will present one of the most active and successful clubs in Bulgaria, "Valdi" Sofia. You will hear the personal opinion of Ivan Sirakov about the questions that are asked in the forest during a competition, you will learn who are the new-born orienteers, anniversaries and friends with whom we parted forever in the last two years.

ENJOY READING! 📖

Календар 2022

Дата	Състезание	Район
09 януари	Купа „Ивановген“	Браун тим, Вариант5
09-12 януари	Ski Orienteering World Cup Round 1 2022	Австрия
15-16 януари	ДП ски ориентиране - спринт и спринтова щафета	Рожен - Чепеларе
21-27 януари	European Ski Orienteering Championships 2022	България
21-27 януари	World Masters Ski Orienteering Championships 2022	България
12-13 февруари	ДП ски ориентиране - средна дистанция	Беломето - Троян
13 февруари	Купа „Троян“ - ски ориентиране	Беломето - Троян
03-06 март	ДП ски ориентиране - дълга и щафети	Беллика - Доспаг
03 март	Купа „София“	София
05 март	Купа „3-ти март 2022“	Плевен
12-13 март	Купа „Пазарджик“	Пазарджик
13 март	Купа „Пролет“	Русе
13-19 март	World Ski Orienteering Championships 202	Финландия
14-20 март	Junior World Ski Orienteering Championships 2022	Финландия
14-20 март	European Youth Ski Orienteering Championships 2022	Финландия
18-20 март	„Татново сир - 2022“	В.Търново
25-27 март	„Three Hills Cup 2022“	В.Търново
02 април	Купа „Абритус“	Разград
09-10 април	Купа „Сърнена гора“	Стара Загора
09 април	„Орлово гнездо“ - нощен спринт	Казанлък
16 април	Купа „НСА Сивен“	НСА, Сивен
16-17 април	Купа „Шуменска крепост - Сивен“	Шумен
22-25 април	Купа „Велик ден“	Търговище
30 април-01 май	Купа „Сакар - 2022“	Браун тим
06-08 май	ДП 20-21 години - спринт, средна и спринтова щафета	Карлово-Сопот
14 май	WOC2020 Selection race	Дания
15 май	WOC2022 Selection race	Дания
18-22 май	European Junior and Youth MTB Orienteering Championships 2022	Латвия
18-22 май	European MTB Orienteering Championships 202	Латвия
21-22 май	Купа „Идеал Стандарт“	Севлиево
23-24 май	Купа „Деветашко плато“	Севлиево
27-29 май	Купа „Елена“	Елена
03-05 юни	Купа „Велинград“ и Приз „Страхил Паланов“	Велинград
11-12 юни	Купа „Васил Левски“	Карлово
11-12 юни	Купа „Дряново“2022	Дряново
15-16 юни	Купа „Варненско лято“	Безун
17-19 юни	Национална купа „България“	Бяла - Варненско
25 юни	Купа „Раднево“	Раднево
26 юни	Купа „Марица Изток“	Раднево
26-30 юни	World Orienteering Championships 2022	Дания
02-03 юли	„Бодлите на розите - 2022“ - коло ориентиране	Казанлък
02-04 юли	European Youth Orienteering Championships 2022	Унгария
09-10 юли	Купа „Габрово“	Габрово
10-16 юли	World Masters Orienteering Championships 2022	Италия
11-16 юли	Junior World Orienteering Championship 2022	Португалия
15-20 юли	World MTB Orienteering Championships 2022	Швеция
15 юли	Купа „Бургас - 2022“	Бургас
16-17 юли	Купа „Странджа - 2022“	Бургас
16.07.2022 г.	Национален крос „По стъпките на Васил Левски“	Троян
22-24 юли	ДП коло ориентиране	Вариант 5
03-07 август	Купа „Бегун“	Стрелча
03-07 август	Orienteering World Cup Round 2 with European Orienteering Championships 2022	Естония
13 август	Купа „Тренера“	Смолян
14 август	Купа „110 години Освобождението на Родопите“	Смолян
25-28 август	Шампионат на ЮгоИзточна Европа	Румъния
03-04 септември	Купа „Сърница“	Сърница
09 септември	Купа „Августа“ 2022	Пловдив
10-11 септември	ДП 20-21 години - дълга дистанция и щафети	Бунтовна-Пловдив
10-11 септември	Купа „Пловдив“	Пловдив
10-11 септември	Купа „Пещера“	Пещера
17-18 септември	Купа „Кракра Перник“ и 38-мо състезание за ветерани	Перник
17-18 септември	Купа „Добрич“	Добрич
15-20 септември	World Masters MTB Orienteering Championships 2022	България
15-20 септември	MTB Orienteering World Cup Round 3 2022	България
22 септември	Купа „Русе“	Русе
23-25 септември	ДП 12-18 години и ДП ветерани	Русе
24 септември	„НДК - 360“	София
25 септември	Купа „София - Световна столица на спорта“	София
07-09 октомври	ДП нощно и марафон	Браун тим
01 октомври	Купа „Троян“	Троян
02 октомври	Марафон по ориентиране „Хемус“	Троян
08 октомври	Купа „Браун къл“	Браун тим
14-16 октомври	Купа „Родопи“	Родопите
22-23 октомври	Купа „Самоков“	Самоков
23 октомври	Купа „Златна есен“	Русе
29-30 октомври	Купа „Тетевен“ 2022	Тетевен
05-06 ноември	Приз „Хасково“	Хасково
12 ноември	Купа „Ветеран“	Търговище
12-13 ноември	„Ябълкова купа в Дупница и Кюстендил“	Дупница-Кюстендил
26-27 ноември	„Никулденско бягане“ - спринт и средна	Казанлък

Българска Паркова Купа 2021

➤ **Валентин Каменаров**

bul.park.cup@gmail.com

Последното издание на традиционната верига по спринтово ориентиране „БЪЛГАРСКА ПАРКОВА КУПА“ се провежда отново в шест кръга с любезното домакинство на градовете Велико Търново, Севлиево, Русе и София.

„Българската Паркова Купа“ вече шестнадесета година набира скорост и придоби популярност сред ориентироваческата общност. В град Русе през 2005 година се проведе учредяването. Организатори на кръговете през началната година бяха клубовете СКО „Север“ - първи кръг в град Плевен; СК „Компас-крос“ Русе - втори кръг в град Русе; СКО „Трапезица“ - трети кръг в град В.Търново; КО „Вариант 5“ - четвърти кръг в град Търговище. През

следващите издания в шестнадесетгодишния период на спринтовата верига много успешно се включиха клубове и организатори от градовете Ямбол, Несебър, Вършец, Ловеч, Дряново, Карлово, Враца, Разлог, Попово, Варна, Нови пазар, Балчик, Две могили, Севлиево, София. Изготвиха се нови карти, трасираха се чудесни маршрути и интересът на българските ориентировачи през всичките години бе осезаем. Набирането на точки за крайното класиране бе една добра мотивация за участие във всеки следващ кръг. За последното издание на спринтовата верига статистиката говори - 453 са състезателите, които са получили точки за крайното класиране, съгласно традиционния регламент на Парковата купа. Българска-

та Паркова Купа се провежда в парковете и урбанизираните зони на градовете, както и в крайградските зони, подходящи за спринтовото ориентиране. Във всички градове организаторите на съответните кръгове имаха съдействие от местните власти и бягането в градските части бе много добро популяризиране на спортното ориентиране.

Основната задача на БПК и Българската федерация по ориентиране е чрез провеждането на съответните кръгове през годините да се подобрява постоянното спортно-техническото ниво на българските състезатели. Радващи са показаните през годините много добри резултати на националните състезатели в спринтовата дистанция на международните стартове - Европейски, Световни първенства и шампионите на Югоизточна Европа.

Първият кръг, проведен в град Велико Търново предостави на участниците една динамика на маршрутите през интересните и живописни

улицы на старопрестолния град. Следващите два кръга в Севлиево бяха умело съчетание на паркова и градска част и равнинния характер на града допринесе за развиване на висока скорост по трасетата.

Кръговете в Русе също добавиха отново разнообразни ребуси за решаване.

С финалния старт в Южния парк София приключи поредния сезон 2021 от Националната верига по спринтovo ориентиране. Организаторите на шестия кръг клубът по ориентиране „НСА-Сивен“ проведоха едно прекрасно финално състезание.

Динамиката в класирането след провеждане на всеки кръг, следена от състезателите, бе благодарение на акуратното и бързо изнасяне на временното класиране по точковата система от главния секретар на БПК инж. Димитър Върбанов.

Шампионите в Елитните групи в крайното годишно класиране при мъжете и жените бяха наградени на официалната сцена на тържествата от Европейската седмица на спорта пред Националния дворец на културата в София. Инициативата на Европейската комисия за насърчване на спорта и физическата активност на гражданите от Европейския съюз предложи на импровизираната спортна арена

пред НДК над 30 спортни федерации да презентират своята дейност. Спортното ориентиране също бе събитие, интригуващо публиката и участниците.

Оперативния щаб за организирането и провеждането на Българската Паркова Купа 2021 изказва голяма благодарност към всички ангажирани технически лица, за положения безкористен труд, за отличната организация и успешното провеждане на 6-те планирани кръга от БПК 2021!

Кръгове, преминали в чудесен дух на феър плей, без забележки, без подадени контестации, без грешки. Това говори много за вложения труд по време на подготовката и самото провеждане! Поздравления за Апостол Атанасов, Валентин Шишков, Александър Атанасов, Марияна Атанасова, Ясен Долчинков, Лидия Николова, Станислав Стойчев, Христофор Господинов, Васил Станев, Милка Радева, Никола Рачев, Стамен Андреев, Красимир Коев, Димитър Върбанов, Константин Иванов, Петър Доганов, Тодор Педев. Поздравления към всички членове от екипите, от редовите съдии, доброволците, към всички, съпричастни към БПК!

Клубовете, организатори на всеки кръг от БПК 2021 на финалното награждаване получиха благодарствени plakети.

ПРИЗЬОРИТЕ В КРАЙНОТО КЛАСИРАНЕ НА БЪЛГАРСКА ПАРКОВА КУПА 2021

М 12	точки
1. Алекс Сархачев КСО „Узана“ Габрово	146
2. Теодор Велков СКО „Север“ Плевен	108
3. Георги Мицов СКО „Трапезица - 1954“ В. Търново	85

М 14	точки
1. Светлозар Колев СКО „Чумерна“ Твърдица	117
2. Милен Иванов СКО „Север“ Плевен	100
3. Цветомир Колев СКО „Бачо Киро - 94“, Дряново	91

М 16	точки
1. Ивайло Мънчев СКО „Сини камъни“ Сливен	126
2. Велислав Долчинков СКО „Трапезица - 1954“ В. Търново	84
3. Павел Здравков Индивидуално	81

М 18	точки
1. Стефан Йорданов СК „Компас крос“ Русе	115
2. Даниел Генчев СК „Компас крос“ Русе	104
3. Тервел Драгов КО „Вариант 5“ Търговище	103

М 21Е	точки
1. Петър Борисов СК „Компас крос“ Русе	121
2. Димитър Русев СКОБ „Младост“ Благоевград	99
3. Апостол Атанасов СКО „Трапезица - 1954“ В. Търново	82

М 35	точки
1. Никола Рачев СК „Компас крос“ Русе	97
2. Венцислав Трифонов СК „Браун тим“ В. Търново	94
3. Николай Халачев СК „Компас крос“ Русе	68

М 40	точки
1. Костадин А. Новаков СКО „Сини камъни“ Сливен	133
2. Димитър Давидов СКО „Маратонец“ Пазарджик	46
3. Добромир Михайлов КСО „Узана“ Габрово	42

М 45	точки
1. Иво Дончев СК „Браун тим“ Велико Търново	108
2. Асен Христов СКО „Валди“ София	94
3. Любомир Трифонов СКО „Север“ Плевен	91

М 50	точки
1. Стилиян Стоев КО „Вариант 5“ Търговище	136
2. Ангел Пешев СКО „Берковица - 2000“ Берковица	130
3. Светослав Стоянов СКО „Сини камъни“ Сливен	73

М 55	точки
1. Живко Димитров СКО „Бачо Киро - 94“ Дряново	122
2. Слав Илиев СКО „Компас“ Раднево	77
3. Константин Койнов СКО „Рила“ София	65

М 60	точки
1. Кольо Тодоров СКО „Компас“ Раднево	119
2. Румен Величков СКО „Сърнена гора“ Стара Загора	101
3. Пламен Ганев СКО „Магарски конник“ Шумен	92

М 65	точки
1. Здравко Тарьлов СК „Компас крос“ Русе	119
2. Ради Ганев СКО „Рила“ София	105
3. Кирил Каменов СКО „ТЕА“ София	59

Ж 12	точки
1. Ева Сархачева КСО „Узана“ Габрово	128
2. Елица Трифонова СКО „Север“ Плевен	84
3. Ивана Иванова СКО „Север“ Плевен	75

Ж 14	точки
1. Елена Здравкова Индивидуално	128
2. Лилия Георгиева СК „Компас крос“ Русе	92
3. Ема Цанева СК „Компас крос“ Русе	87

Ж 16	точки
1. Вяра Илиева СКО „Бачо Киро - 94“ Дряново	113
2. Станислава Димитрова СКО „Сини камъни“ Сливен	104
3. Деница Иванова СКО „Север“ Плевен	77

Ж 18	точки
1. Велина Коева СК „Компас крос“ Русе	128
2. Миряна Бойкова СК „Компас крос“ Русе	124
3. Десислава Бахчеванова СК „Компас крос“ Русе	115

Ж 21Е	точки
1. Мая Недялкова СК „Компас крос“ Русе	132
2. Лидия Иванова СК „Компас крос“ Русе	77
3. Моника Ламбева СКО „Бачо Киро - 94“ Дряново	61

Ж 35	точки
1. Силвия Шандуркова КСО „Узана“ Габрово	140
2. Марияна Атанасова СКО „Трапезица - 1954“ В. Търново	91
3. Елена Димитрова СКО „Бачо Киро - 94“ Дряново	63

Ж 40	точки
1. Елена Гвоздейкова СКО „Сини камъни“ Сливен	132
2. Йоана Христова СКО „Мазалат 2008“ Севлиево	96
3. Напаля Кабакчиева СК „Компас крос“ Русе	89

Ж 45	точки
1. Янислава Симеонова СКО „Север“ Плевен	86
2. Виолета Пенкова СКО „Мазалат 2008“ Севлиево	71
3. Петя Колева СКО „Валди“ София	46

Ж 50	точки
1. Миглена Маринова СКО „Сини камъни“ Сливен	138
2. Паулина Илиева СКО „Компас“ Раднево	90
3. Костадинка Георгиева СКО „Туца“ Сливен	55

Ж 55	точки
1. Росица Александрова СК „Компас крос“ Русе	117
2. Петя Димитрова СК „Браун тим“ В. Търново	50
3. Мариана Жечева СКО „Диана“ Ямбол	25

Ж 60	точки
1. Цветанка Добрева СКО „Бачо Киро - 94“ Дряново	99
2. Руслана Стефанова СКО „Бачо Киро - 94“ Дряново	71
3. Елена Стоянова СКО „Магарски конник“ Шумен	50

2022 година, доминираща от успехите в Ски-Ориентирането

За Българска федерация по ориентирание беше висока отговорност да организираме Европейското първенство по ски ориентирание тук и съпътстващото Световно първенство за Ветерани в България, което премина отлично благодарение на целия екип под ръководството на евент-директора проф. Валентин Гърков.

Това домакинство доказва традиции в организирането на събития по ски ориентирание от най-висок ранг край Чепеларе в сърцето на нашата красива планина Родопи.

Станимир Беломъжев спечели сребро на дългата дистанция, като по 30-километровото трасе финишира само 20 секунди след норвежеца Йорген Баклид, а бронзът бе за Андрей Ламов от Русия, с което загатна, че е в добра форма и подготовка и шанса отново да бъде световен шампион предстои. Не закъсня и втората световна титла в ски-ориентиранието на Станимир, като в средната дистанция на световния шампионат във Финландия победи с 2 секунди втория Расмус Викбом от Швеция и Туомас Котро от Финландия, с което ни направи много горди и щастливи! Голям успех и за Ади Дякова - 8-ма в крайното класиране за СК до 23 години!

Поредната гордост от нашето домакинство е първото по рода си състезание по Коло ориентирание в страната - последният 3-ти кръг от Световната купа за мъже и жени, първото в историята Световно първенство до 23 години и Световно първенство за ветерани. Организатор на първенствата е Българска Федерация по Ориентирание и Клуба по ориентирание „Вариант 5“ Търговище, с пълната подкрепа на Министерството на младежта и спорта, както и Област Търговище, Община Търговище, Община Попово и Община Разград. В състезанията се включиха участници от 27 държави - Австрия, Белгия, Чехия, Дания, Естония, Финландия,

Костагин Новаков
Председател на БФО

Франция, Германия, Великобритания, Унгария, Израел, Италия, Япония, Латвия, Литва, Полша, Португалия, Румъния, Словакия, Словения, Испания, Швеция, Швейцария, Турция, Украйна, Съединените Американски Щати и България, като общият брой на участниците беше над 300. Поздравления за екипа на организаторите и най-вече за евент-директора Иван Сираков и техническия ръководител Диан Бонев.

В този ред на мисли бих искал да отбележа и изкажа своите благодарности за отличните райони, изработка на карти и организация за купа България 2022 на Клуба по ориентирание БЕГУН Варна и най-

вече на главен технически ръководител Владимир Атанасов и главен съдия и Председател на СКО Бегун Варна Пламен Иванов.

Радвам се, че БФО утвърдихме доверието на Международната федерация по ориентирание за организация на първенства от най-висок ранг и освен изявата на висок спортен дух и постижения, да се случат нови запознанства, приятелства, забавления и удовлетворение от практикуването на нашия любим спорт!

Световен шампион²

Как протече подготовката за сезон 2021-22?

Подготовката за сезон 2021/2022 протече много целенасочено. Както всяка година, започнах да тренирам през месец май в моя роден град Троян. След това - лагери в Юндола, Белмекен, ранен ски лагер в Рамзау ам Дахшайн (Австрия), Ливиньо (Италия) и Шушоеен (Норвегия). За разлика от предходни години, тази година, с баща ми, акцентирахме повече върху скоростната и скоростно-силовата работа, вместо на обема и издръжливостта. Това не означава, че съм тренирал само скоростни тренировки. Една от най-дългите и най-тежките ми тренировки беше на колело от Троян-Севлиево-Габрово-Казанлък-Кърнаре-Троян (222 км). Но като цяло, акцентът беше насочен върху по-късите и по-взривни тренировки. Доста от тях бяха на крос имитация и ролкови ски на ролбана на Белмекен. Имаше и много моменти, в които времето беше много лошо и условията за тренировка бяха много тежки, но за наше щастие всичко, което си бяхме поставили за цел с баща ми, го изпълнихме. Тук искам да споделя с вас, че не е имало тренировка, през която да не съм си мислил и копнял, че отново искам да стана световен шампион. Нещата, в които намирах мотивация, бяха моето семейство и най-вече моята дъщеря Йоана. Мисля, че наистина се получи един много ползотворен подготвителен сезон.

Имаше ли „У дома и стените помагат“ на ЕП в Чепеларе?

Оххх... у дома винаги е по-трудно отколкото в чужбина. За жалост, тази зима в Чепеларе, условията изобщо не бяха типични за нас. Снегът, който падна в последния момент, много ниските температури, изключително богатата пътна мрежа, която бяха направили организаторите и не на последно място очакванията на всички за постигане на добри резултати, бяха много благоприятни за сканди-

навците и може би най-вече за руснаците. Мисля, че и резултатите го показваха. Страхотна хегемония от тяхна страна. Много е трудно да се състезаваш „вкъщи“, защото тогава още по-осъзнато представяш България. Първоначалните ни планове за спринта бяха всичко или нищо. Но точно при взимането на картата и поглеждайки я, разбрах, че трябва да бъда много внимателен и спокоен и да не допускам технически грешки в ориентирването. Може би и от там ми падна скоростта на скиите и не ми достигнаха 8 секунди да спечеля бронзов медал. Средната дистанция беше състезанието, в което се опитах да бъда максимално бърз и да компенсирам, това което направих на спринта. За жалост една нелепа грешка (На 6-та КТ си прехвърлих фокуса върху 5-та и избрах вариант от 5-та за 7-ма, вместо от 6-та за 7-ма КТ) и след това пресичането и чулването на автомата, ме лишиха също от много добро класиране и почти сигурен медал. Та така ... остана само дългата. Моята любима дългатааа с много а-та накрая. Може би няма да може да ме разберете какво искам да кажа с това, но това беше наистина най-дългата и тежка дълга дистанция от 30 години насам. И това не е само мое мнение или мнение на състезателите от моето поколение. Ларс Листаг и Вигар Бенджаминсен, две норвежки светили в ски ориентирването, потвърдиха моето мнение и казаха, че такава дълга дистанция не е имало от годините, когато те са се състезавали (90-те години). Та така де ... дълга, много студ, много сняг, много километри и най-важното една изключителна битка до последния момент на състезанието и един изключително дълго жадуван сребърен медал. На финала мисля, че всички разбраха, колко жадуван беше той. Сълзи, радост и много умора.

Константин Койнов

На въпросите отговори
двукратният световен шампион -
Станислав Беломъжов

Колко е ценно „среброто“ от Европейското?

Същият този въпрос ми беше зададен първо от почетния председател на федерацията, г-н Георгиев, както и от много журналисти. Отговорът е - изключително ценен! Първо, защото от 2018 година, от Европейското п-во на Старина, не бях стъпвал на почетната стълбичка. Второ, защото първенството беше в България и исках да зарадвам всички с добри класирания и трето, защото наистина през последните години не ми достигаше съвсем малко до медала и много, ама много го желях. Нещо, което много малко хора знаят е, че по време на финалния, 3-ти кръг на дългата дистанция, оставайки не повече от 2 км до финала, на един от подкрепителните пунктове Киро Тончев ми даде информация, че с Андрей Ламов вървим 2-ри и 3-ти и само Йорген Баклид е на 40 сек. преди нас. Тогава аз попитах Андрей дали е разбрал какво ми е казал и той ми кимна с глава, че е разбрал. В същия момент ми мина идея да атакувам Андрей на големия хълм, който трябваше да преминам преди финала, но тогава си помислих, че има много голяма вероятност да крампирам, защото умората беше много голяма. Реших, че вариантът да контролирам бягането си и да се движим паралелно е по-добър, защото дори и той да ме победи, ще бъде в най-лошия случай 3-ти. Така и се получи. Точно две КТ преди финала направих една атака, успях да му избягам и да взема „среброто“... за моя жалост не ми достигнаха още няколко стотин метра, за да имам възможност да се боря и за първото място.

Как се случиха нещата във Финландия?

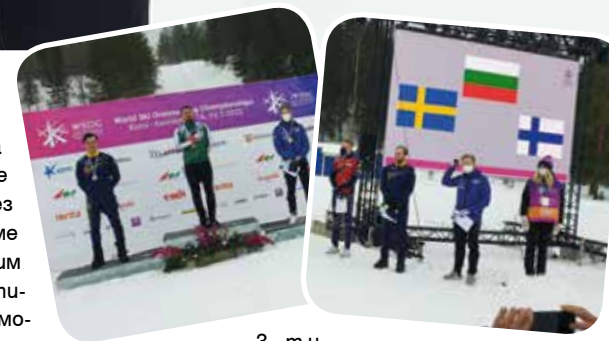
Организацията за Световното п-во във Финландия се усложни един месец преди самото състезание. Ски комитетът към БФО взе решение допълнително да замислят един юноша и една девојка, които да участват в Европейското първенство за юноши до 17 години. Получи се усложнение

World Ski Orienteering Championships Kemi - Kemi - 19.3.2022

и с пътуването, защото бяхме наели по-малка кола, и с настаняването, защото не знаехме дали апартаментът, който бях запазил, ще може да събере всички ни. Отборът за Финландия беше в състав: Иван Беломъжов - треньор, Илиан Тодоров - помощник-треньор, аз, Андрей Дякова, Ана-Мария Игнатова, Йордан Иванов. За щастие всички ни се получи повече от добре. Успяхме да наемем мини ван, в който се събрахме точно и с багажа, настаняването се оказа абсолютно достатъчно за всички ни, а и като бонус към всичко, намерихме и сравнително евтин хранителен магазин, в който през няколко дни пускаха храна с изтичащ срок на 30-40% намаление. Въобще.....перфектната българска мечта. Пристигнахме 4 дни преди първия старт. Оказа се, че буквално на следващия ден ще има финландски шампионат на 100 км от нас и веднага се свързахме с организаторите. Програмата беше сутринта рано спринт и след обяд преследване от него. Взехме решение да не участваме в официалните стартове, защото стартовата такса беше 35 евро на старт, а и трябваше да станем много рано сутринта, за да отидем навреме, при условие, че предния ден сме пътували около 20 часа. Та ... решихме да отидем след състезанията, да си купим карти по 5 евро и да използваме терена. Всички успяхме да пробягаме и двата маршрута, като аз специално избягах спринта почти на състезателно темпо, с тренировъчни

ски и резултатът ми беше 2-ри, на 6 секунди от победителя. Това ми вдъхна увереност, че наистина се намирам в добра форма и че ще се боря за призовите места. През следващите два дни имахме време да тестваме скиите, да потърсим най-подходящите вакси и да отидем на старта подготвени. На моделната тренировка успях да хвана картата за втори път на финландска земя, след състезанието и да се опитам да намеря подходящата скорост за спринта. За жалост, спринтът не беше моят старт. Стартирах много добре, но в последствие разбрах, че скоростта ми не е била толкова добра за медал. Също така направих и една малка грешка и се класирах 16-ти. Искам да кажа, че този спринт беше доста по-къс от обикновено. Предполагаемото време трябваше да бъде 15 минути, а първият при мъжете беше под 12. Така, че се получи, че в 1 минута разлика, се събрахме 22 състезателя. Точно това беше и нещото, което ме мотивира за следващия ден - преследването (дълга дистанция на система - open map relay). Стартът беше на една алпийска пуста и първите 300м. си бяха същинска стена. Още там успях да изпреваря повече от 4-5 състезатели. Направих една много рискована първа част и в края на нея вече бях с лидерите. Второто и третото кръгче се движих в непосредствена близост до първите двама състезатели като вървах

3-ти.

На последното кръгче имахме видима контрола, точно до финала, на която видях, че вървя на 30 сек. от първия и на 15 сек. от втория, като 4-тия, 5-тия и 6-тия бяха точно зад мен. Точно тук направих и най-голямата глупост, която съм правил последните няколко години. Първата точка след видимата беше в едно изключително тежко изкачване в широка следа. Реших, че тук е моментът да разгърна максимално бягането си, да се и опитам да стигна първия и да се боря за златото. Оставайки ми буквално 20 м преди същата контрола, си погледнах картата да видя варианта за следващата и видях, че тя е позиционирана на следа, през която бях минал предния ден на спринта само, че в обратната посока и си казах: ти я знаеш, продължавай да натискаш на макс. Оказа се, че избрах изключително лош вариант и както вървах 3-ти, изведнъж видях пред мен и 4-тия, 5-тия и аз бях вече 6-ти. Тук говорим за 2 точки преди финала. Наистина това беше едно от най-тежките неща, които някога съм правил в

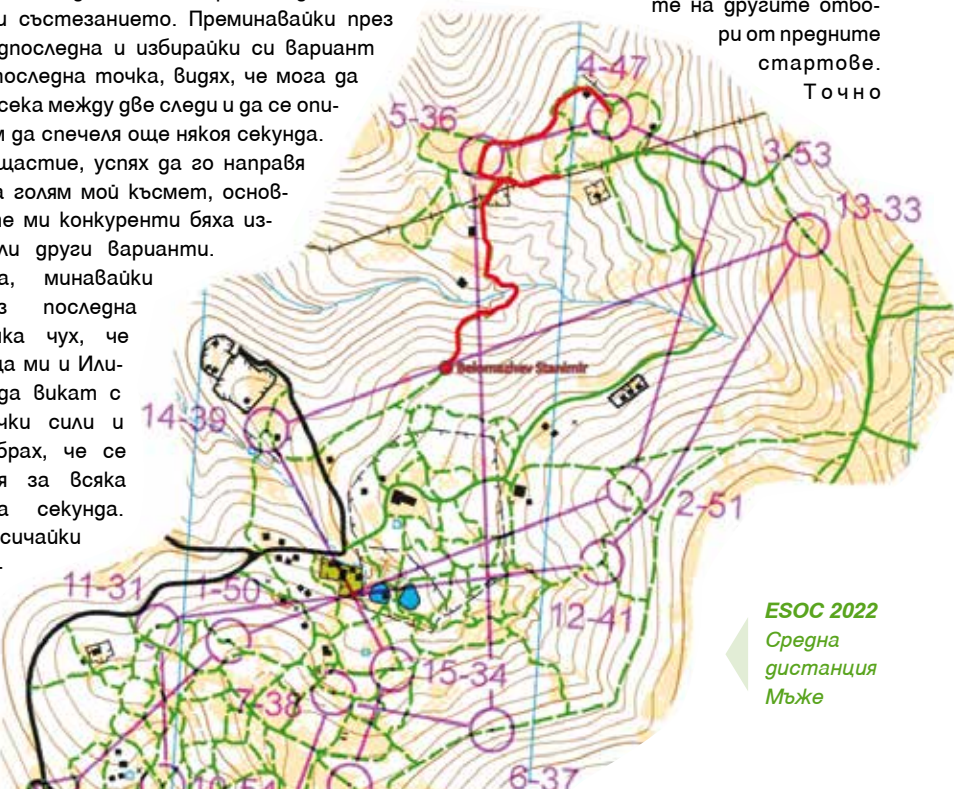
WSOC 2022
Средна
дистанция
Мъже

можност и че трябва да се мобилизирам на макс, защото това беше и последния индивидуален старт за сезона. Стартирах с ясната идея, че няма да мога да карам на

100% и че трябва да бъда из-

ключително прецизен в ориентирането и да не допускам никаква грешка. Още с взимането на картата усетих, че влязох в някаква игра, в която най-големият ми противник бях самият аз. Вървях много добре и знаех, че съм един от най-бързите. На 8-ма точка (видима контрола точно до финала) баща ми ми даде информация, че съм 2-ри или 3-ти като всички сме на много малки разлики. Знаех, че трябва да запазя тази мобилизация и да се опитам да поддържам същата скорост до финала. Атакувайки 12-та КТ видях, че има много добра срезка, но за жалост нямах готовност да я хвана и я подминах. Хвана ме яд, но веднага си казах на ум, че има още толкова и състезанието не е свършило. Следваше част с по-дълги отсечки, с по-различни варианти и мисля, че успях на избира най-добрите. Последните 4-ри КТ преди финала бяха в най-техничната част на картата и там се опитах да бъда изключително концентриран, но и да натискам колкото мога, защото точно тук може да се избие време и да се спечели състезанието. Преминавайки през предпоследна и избирайки си вариант за последна точка, видях, че мога да пресека между две следи и да се опитам да спечеля още някоя секунда. За щастие, успях да го направя и за голям мой късмет, основните ми конкуренти бяха избрали други варианти. Така, минавайки през последна точка чух, че баща ми и Илиан да викат с всички сили и разбрах, че се боря за всяка една секунда. Пресичайки

фи-

ESOC 2022
Средна
дистанция
Мъже

нала инстинктивно погледнах към видео стената и видях как изнасят името ми най-отгоре и че разликата, между мен и втория Размус Вукбом от Швеция, е само 2 секунди. Не бързах да се радвам предварително, защото знаех, че след мен има още двама състезатели, но тогава чух спикера да съобщава, че аз съм новият световен шампион. Тогава извиках няколко пъти с всички сили и си помислих - „Ти отново го направи, ние отново го направихме... Успяхме!!!“ След като прочетох чипа и вече всичко беше официално отидох до баща ми, прегърнахме си, казах му вече на глас, че НИЕ ОТНОВО го направихме и сълзите потекоха. Не знам какво повече да кажа, защото дори сега пишейки това, отново си припомних този уникален момент. Прегръдки, снимки, радост за целия български отбор и нещото, което ми направи много голямо впечатление беше, че всички мои конкуренти дойдоха да ме поздравят и да ми кажат, че много се радват за мен. Дори Размус дойде, прегърна ме, честити ми и ми каза, че ми благодари, че сме направили толкова интересно състезание до самия край. Тогава не знаех, за какво точно ми говори, но след като прегледах гръс трака и сплит времената, видях, че наистина сме вървели ска в ска, като последните 4 точки времето ни е абсолютно равно и точно тази срезка за последна точка ми е донесла титлата.

На следващия ден беше и последния старт за това Световно, а именно спринтовата щафета. Малките лъвчета Ана-Марея и Йори бяха качени да правят щафета при нас, а ние с Ади имахме желание да се опитаме да направим едни безгрешни бягания и да се борим за топ 6. Реално това беше и най-предното класиране, което можеше да очакваме, имайки предвид резултатите на другите отбори от предните стартове. Точно

така и стана. Ади успя да се събере и да даде всичко от себе си и ми предаде 8-ма на последното кръгче на 50 секунди преди 6-тите. Дадох абсолютно всички сили, които ми бяха останали и точно 500 м преди финала успях да задмина чехите и да заемем престижното 6-то място. Тук е моментът да похваля Ана-Марея и Йордан за куража и желанието, което показва по време на техните стартове. Всяко начало е трудно, но няма неоценен труд. Держайте! Пътят е пред вас. Видяхте, че дяволът не е толкова черен и че тренирайки целенасочено и постоянно, след време и вие може да постигате резултати, достойни за гордост. Също така искам да благодаря на баща ми и Илиан, за перфектния екип, който се получи. За отдадеността, с която работиха и ни подкрепяха.

Пичове, бяхте страхотни!

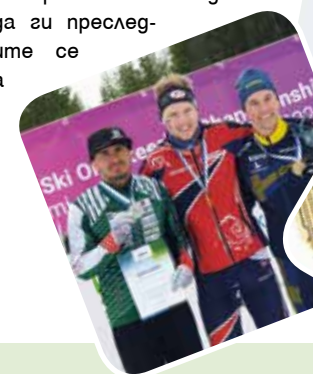
Да очакваме ли трета световна титла след две години?

Планирано е, от тази година, Световните първенства да бъдат отново през година, а Европейските всяка година. Това означава, че следващото Световно п-во ще бъде през 2024 година. Не мога да кажа още от сега какво ще се случи до тогава, защото определено започвам да мисля сезон за сезон. Не съм вече първа младост и годините определено започват да си

оказват значение. Също така семейството ми страшно много ми липсва и ми се иска да мога да прекарвам повече време с тях. Мисля, че човек не трябва да бъде максималист на всяка цена. Това, което съм постигнал в ориентирането никак не е малко. В колекцията си от постижения имам 35 отличия само от Европейски и Световни първенства. Не знам колко български зимни спортисти могат да се похвалят с подобни успехи. Отпук напътък ще се опитам да се наслаждавам на всяка една минута в световното ски ориентиране и да се радвам, че мога да правя това, което ми доставя удоволствие.

Пожелай нещо на читателите на списание БГ Ориентиране.

Искам да пожелаая на всички БГ ориентировачи да бъдат най-вече здрави, а също и техните близки. Да имат възможност да прекарват повече време заедно и да се радват на точно тези моменти. Искам да им пожелаая да вярват в мечтите си, така както аз вярвах в моите и да не спират да ги преследват. Мечтите се сбъдват, а понякога дори по два пъти!

Проектът КОМПАС 2020-2022

Плотният проект „COMPASS“ на Българска Федерация по Ориентиране приключи с оценка 74 от 100 точки на ЕК! Браво и благодарим на всички работещи и въввлечени в тази... случка!

За първи път БФО беше координатор на проект по програма ЕРАЗЪМ+ Спорт на Европейската комисия. Водещата цел на проекта бе да се популяризира ориентирването сред ученици и в училища, в стра-

ните участници в проекта с обучителни модули на база ориентиране.

БФО беше координатор на проекта в партньорство с институции от още 5 държави - Виенският университет, Клуб по ориентиране „Златовръв“ - Македония, Румънската Федерация по Ориентиране, Ести - неправителствена организация за развитие на спорта, Естония. На всички тях сме изключително благодарни за търпението към нас, като начинаещ ръководител проект, и за усилията и мотивацията, с които работеха! Огромно благодарим!

Зорница Гечева
Технически секретар на БФО

В рамките на проектния период - 2020-2022 дейностите бях основно в две направления - научно-изследователска част - изготвяне на изследвания, обучителни модули и практична част - спортни събития, тренировки, обучения на треньори, в които се ползват разработените по проекта приложения.

След началните трудности, за които знаете и които преодоляхме, има поне успеха, с които можем да се похвалим!

1. Доклад от две части, с експерти от БФО и България - 1-ва част, касаеща политики и практики за въвеждане на

спорт в образователната система, фокус (разбира се) Ориентиране, 2-ра част - с фокус върху продължаващото обучение и професионално развитие на спортисти, след спортната им кариера. Прочете го - 243 стр.!

2. Обучителни модули за треньори и спортисти, за начини на въвеждане на технологии в спорт Ориентиране. Изпълнител по тази част е Естония и включва он-лайн обучения, разделени на 4 части - основни на ориентирането, геология, оборудване/екипировка за ориентиране, специфики на тренировките. В този смисъл това е помощно „помагало“ при обучение. Също така тук е заложена и апликация за проследяване и анализ на тренировката. Като тези обучителни модули са разработени съвместно от екипа на Естония и Виенски университет.

3. Обучителни модули за въвеждане на Ориентирането като обучителен способ в училища. Тези модули са достъпни на уеб платформа и мобилно приложение. Обучителните модули могат да се създават от учители, като на контролните точки по маршрута се задават съответните въпроси/задачи. Модулите, апликацията, платформата се безплатни. Достъпни са на:

Web:
<https://compass.schmelz.univie.ac.at>
App:
<https://play.google.com/store/apps/details?id=at.univie.compass>

Водеща страна е Виенски Университет.

4. Мобилното приложение за смартфон, **BIONavigator**, разработено от Естония. BioNavigator-а предоставя възможност на ученици и учители да опознават материалите по биология, ботаника и подобни, през апликацията. На всяка контролна точка са зададени задачи, и факти, често от обучителния материал. Приложението е за android. Повече информация и инструкции на страницата на проекта, от където може да бъде и свалено.

5. Част 5 на проекта е отново с водеща страна Естония. По нея работиха изследователи от всички партньорски организации, като създадените обучителни модули са за спортисти и треньори с теоритича и практична насоченост. Този пакет от материали има за цел да повиши квалификацията на учителите. Основно отново е въвеждане на технологии и иновативни техники при обучение на открито. По-

крити са общоевропейски стандарти, квалификации и т.н. Outdoor Education Management Basics.

6. Е-платформа (сайта): Платформата предоставя информация за самия проект, материалите изработени по него, позволява на юзърите да качват свои данни от тренировки, маршрути, курсове. Изпълнител на това перо - БФО. Разбира се, има и фейсбук страница! Харесайте я!

Също така, в рамките на проекта 2020-2022 се проведеха 9 спортни събития общо в страните с включени около 700 човека. Обучителните модули стигнаха до 10 училища, 594 ученика и 25 учители, общо, на територията на страните участници!!!

Не е малко, нали!

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Споделяне на добри практики за интегриране на спортни курсове в национални/европейски училищни извънучебни програми

Ориентирането и технологиите - курс за треньори и спортисти. Smart-технологии в ориентирането

Курс за състезатели и треньори за популяризиране на ориентирането чрез IFD. Използване на дигитални технологии за навигация

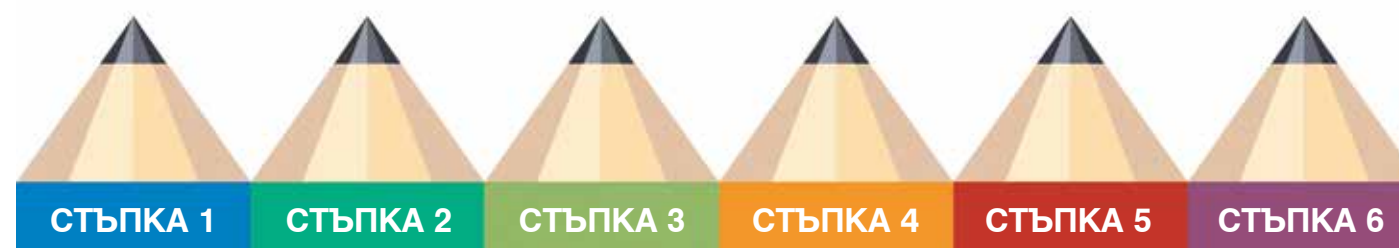
Приложение на BIO Navigator Mobile App като подобрение в процеса на обучение

Инструменти, идеи, и съвети за съчетаване на образованието сред природата с това в училище

Онлайн платформа за бърз и лесен информационен достъп

Емилиян Онуфриев

Тенденции в спорта

Дигитално ориентиране

Съвсем скоро българското ориентиране ще навърши 70 години, време в което постигна много успехи на европейско и световно ниво, ангажира и увлече стотици хиляди души и от самото начало, до днес всяко състезание е истински празник за състезателите. Но българското ориентиране има и една по-нова история - тази на присъствието му в интернет.

Новият век започна с истински интернет бум. Изведнъж всеки можеше да направи своя интернет страница, дори и информационен сайт. В такива се превърнаха блоговете на редица български ориентировачи. Сайтът bgorienting.com пък по съвсем естествен начин се превърна в първата ориентироваческа социална мрежа с известния си форум, който беше активен и след идването на Facebook в края на десетилетието.

През 2004 г. авторът на тези редове попадна на събитие по повод 50 години ориентиране в България, а заедно с фотографа Георги Димитров-Бруно още на следващата година започнаха да участват и отразяват състезанията в България. Появиха се първите големи фото материали в несъществуващият вече сайт Sportni.bg. Бруно вероятно много хора го помнят - скрит в храстите, с фотоапарат в едната ръка и с набучено кебапче на вилица в другата. За огромно съжаление обаче тези материали потънаха заедно с въпросния сайт.

Разбира се, това беше част от естественото развитие и ход на интернет историята. Споделянето на снимки стана все по-лесно и достигаше до все повече хора. За спорта се заговори и в другите медии, а успехите на Дизела и Станимир Беломъжов бяха важна част от това.

Някъде по това време Кирил Николов-Дизела започна да прави първия си официален сайт, чиито домейн (kirilnikolov.com) днес също не съществува. Той се списваше на български и английски, беше направен на обикновен HTML, но даваше чудесна и пълна информация за нашия топ състезател. Включително и тренировъчните му плано-

ве, които той с радост споделяше и не се притесняваше, че някой ще види как бяга по 500-600 км на месец и ще му отнеме короната на топ състезател.

Лека полека обаче дойдоха времената на социалните мрежи и по-специално на Facebook. И под времена да се разбира, че те почти унищожиха всичко останало. Форумът замря по естествен начин, а всички се прехвърлиха в новата платформа. Блоговете спряха да се списват и станаха обикновени профили или страници, а самият форум се превърна във фейсбук групата "Ориентиране България", която днес наброява близо 4000 членове.

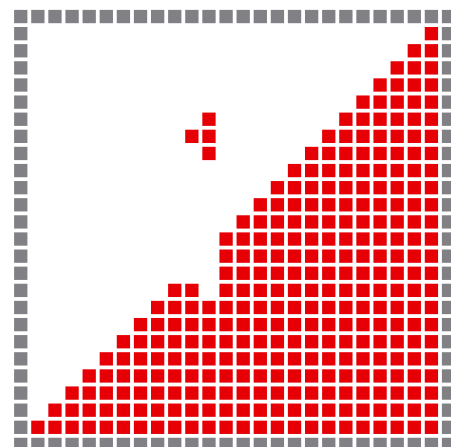
Технологичният прогрес остави фотоапарата на заден план. Бруно беше изместен от всеки ориентировач с камера на телефона. Камерите ставаха (и стават) все по-добри, а възможностите им все по-неограничени. А най-хубавото вече е, че всичко остава в мрежата. Само да искаш да го намериш.

Претенцията за сериозно отношение в наши дни минава онлайн и по правило през социалните мрежи. Но не само.

През 2018 г. беше създаден сайтът bgorienting.net с идеята да събере на едно място всичко за българското ориентиране. От сухата информация за състезанията, през снимков и видео материал, до информация за тренировки и като цяло по-специален поглед върху любимия ни спорт. Две години вървя инициативата за определяне на най-добрите в подрастващите групи с изработване на ранглисти на младите състезатели. Тя имаше огромен успех и все още не е "история".

Около сайтът бе създадена и още една Facebook група - "Ориентирането, начин на живот", която скоро ще събере 1000 души и ще продължи да се разраства. Ако искате да видите картата от последното състезание в България, снимки и видео - това е мястото. И разбира се разговор за всичко, свързано с българското ориентиране.

Дигиталната история на нашия спорт обаче не се заключава само в уеб средата

и Facebook. Все повече хора разпространяват ексклузивно съдържание в Instagram, а видео платформата YouTube открива все по-големи възможности за всеки, който иска да запечата на видео своите о-преживявания.

Тук е мястото да се спомене и видео канала "Ориентиране България", в който към момента са събрани близо 800 видео материала, свързани с ориентиране и бягане. Амбициозната му задача е да достигне до минимум 1000 абонати, за да може да предава в реално време и през мобилни устройства състезанията в България. Затова, ако още не сте се абонирали (а фактът, че абонатите му са около 400, казва че много от вас не са) - направете го. И гарантирано ще влезете в историята на българското ориентиране.

Третото десетилетие на 21 век е в разгара си, а от аналоговите времена вече няма и помен. И колкото и да сме свикнали с идеята за постоянно технологично развитие, дори ние не можем да предполагаем как ще продължи дигиталната история на българското ориентиране. Със сигурност обаче тя ще е все по-цветна, атрактивна и забавна. Защото тези, които я пишат са такива!

„Къде е 46-та? А ти за коя си?“ „Коя ти е следващата?“

Днешно време това са често срещани въпроси по време на състезание по ориентиране, в гората, в България.

В случая дори няма нужда да обелвам дума за честна игра, спортсменство, за достойнство, за срам и какви ли не други подобни, които някои биха могли да използват за такива случаи.

По-скоро важният въпрос за мен е - защо го правим? Наистина ли искаме някой друг да ни покаже къде са точките, да ни заведе до тях? Затова ли ходим на състезания и тренировки в гората? Основното нещо в нашия спорт е самостоятелното навигиране по маршру-

та, избора на вариант, откриването на контролните точки... сам! Само тогава удовлетворението и радостта, като намериш трудна контролна точка, са пълни. Дори и днес, след безброй намерени точки без грешка, все още изпитвам това приятно чувство на задоволство, когато се справя с трудни отсечки.

Нима не това е мотивацията за повечето участници на състезанията по ориентиране в България? Каква друга би била тя? Класиране, награди, престиж?

Може би не е най-удачното сравнение, но никога досега не са ме питали за коя точка съм или „Тая там коя е?“ на със-

тезание в чужбина.

Не ме разбирате погрешно. Да попиташ къде се намиращ, дори на твоята карта, е по-различно. Различно е дотолкова, че не искаш от човека отсреща да ти покаже къде е точката ти, да те заведе и т.н., а просто искаш да се локализиращ и да продължиш търсенето сам, когато си изпаднал в безтегловност и „си се погубил“. Това са две доста различни неща, по мое мнение и въпреки, че аз по-рядко спирам на състезание, за да покажа на „загубени състезатели“, то не намирам това за (чак толкова) лошо.

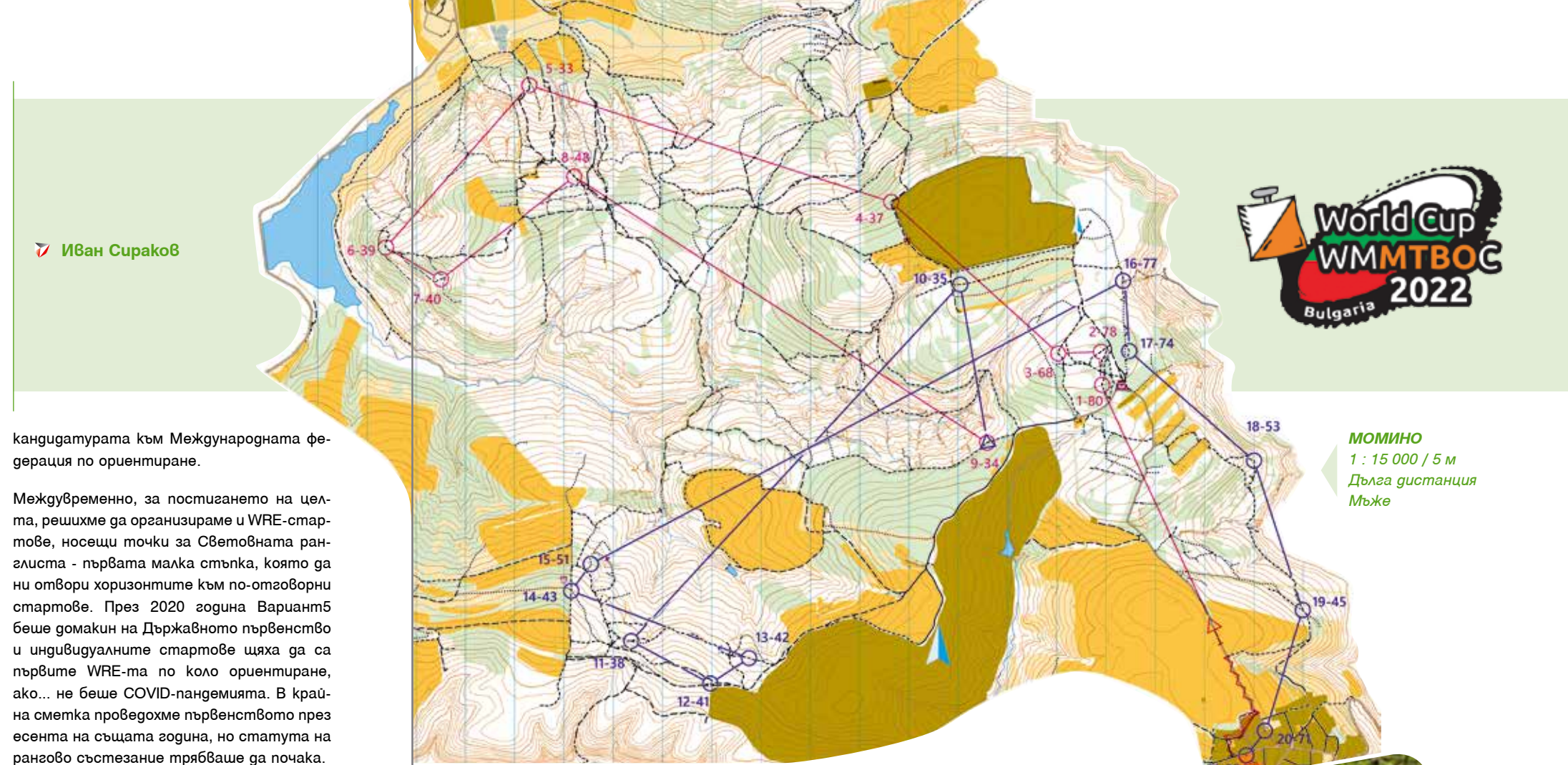
СВЕТОВНА КУПА И СВЕТОВНО ПЪРВЕНСТВО по КОЛО-О в Търговище

Годината е 2019, а състезанията по коло ориентирането в България са рядкост. Държавните първенства са с доста добра посещаемост, с близо 400 състезатели във всички възрастови групи, което надминава дори и страни-те със силно развито коло ориентиране. За съжаление, това далеч не означава, че има състезатели, които се готвят специално за тази разновидност на ориентиранието. Личното ми наблюдение е, че голямата маса хора се качват на колело от състезание на състезание, а повечето, които карат - далеч не го правят по технически и трудни пътеки, с които те среща коло ориентирането.

СКО „Вариант 5“ Търговище неведнъж е бил клубът-организатор на Държавното първенство по коло ориентиране, но през 2019 година взе далеч по-отговорното решение - да кандидатства за организирането на първото международно състезание в тази разновидност в България. Идеята хрумва на председателя и основен деятел в клуба Диан Бонев, а той не чак толкова трудно успява да убеди и мен, да се захванем с нещо, което меко казано, не разбираме. Така в тесен колектив от няколко човека, бяха обсъдени възможностите за райони, за състезателен център, основните организационни детайли и беше подготвено писмо към УС към БФО и

кандидатурата към Международната федерация по ориентирание.

Междувременно, за постигането на целта, решихме да организираме и WRE-стартове, носещи точки за Световната ранглиста - първата малка стъпка, която да ни отвори хоризонтите към по-отговорни стартове. През 2020 година Вариант5 беше домакин на Държавното първенство и индивидуалните стартове щяха да са първите WRE-та по коло ориентиране, ако... не беше COVID-пандемията. В крайна сметка проведохме първенството през есента на същата година, но статута на рангово състезание трябваше да почака.

Получихме зелена светлина и бяхме избрани за организатор на 3-тия последен кръг от Световната купа по коло ориентиране и Световното първенство за ветерани през септември 2022 година! Това ни „заблъжи“ да повторим опита с WRE-състезанията и през 2021 септември, организирахме тридневен състезание по коло ориентиране, заедно с което, с помощта на МФО и Нермин Фенмен, проведохме и курс за международни контролори по коло ориентиране към МФО, както и семинар за организирането на състезания в тази разновидност.

През 2021, случайно или не, но календарът със състезания по коло ориентиране в България „избухна“ и комитетът по коло ориентиране към БФО започна целенасочена работа - бяха сформирани национални гарнитури, проведени бяха и тренировъчни лагери. Определено бяха предприети някои стъпки по локалното развитие на спорта. Появиха се мотивирани юноши, младежи и девойки, които да се „пробват“ с колело, с желание за целенасочена подготовка и реализация в международни стартове, след като им беше предоставена такава възможност. Към края на 2021 стана ясно, че стартовете през септември 2022 ще бъдат и първият в историята Световен шампионат по коло ориентиране за младежи и девойки до 23 години. Това даде допълни-

телен тласък на запалените младежи и девойки да се специализират.

Доиде и 2022, а коло комитетът ни гласува доверие за още едно Държавно първенство, арена, на което станаха селата Ковачевец и Заветно. Решихме, че тези стартове също ще дават точки за Световната ранглиста и кандидатствахме към МФО да бъдат WRE-та, въпреки не особено големият шанс да дойдат чужденци, тъй като датата беше крайно неподходяща - между Световното първенство и Оринген (коло-ориентирание), и двете в Швеция.

Всъщност това Държавно първенство ни отне известно време, заради което леко закъсняхме с подготовката на районите за Световната купа и Световно първенство. А тези райони са с голяма площ, както знаем с много неизползваеми пътеки и пътища, които имат нужда от много почистване и обработка. Всъщност в единия от състезателните райони се наложи да влизаме и с машини, за да направим карами някои от пътищата, тъй като са били тотално разсипани, с гигантски коловози на места и поради неизползваемостта им - с още повече граки.

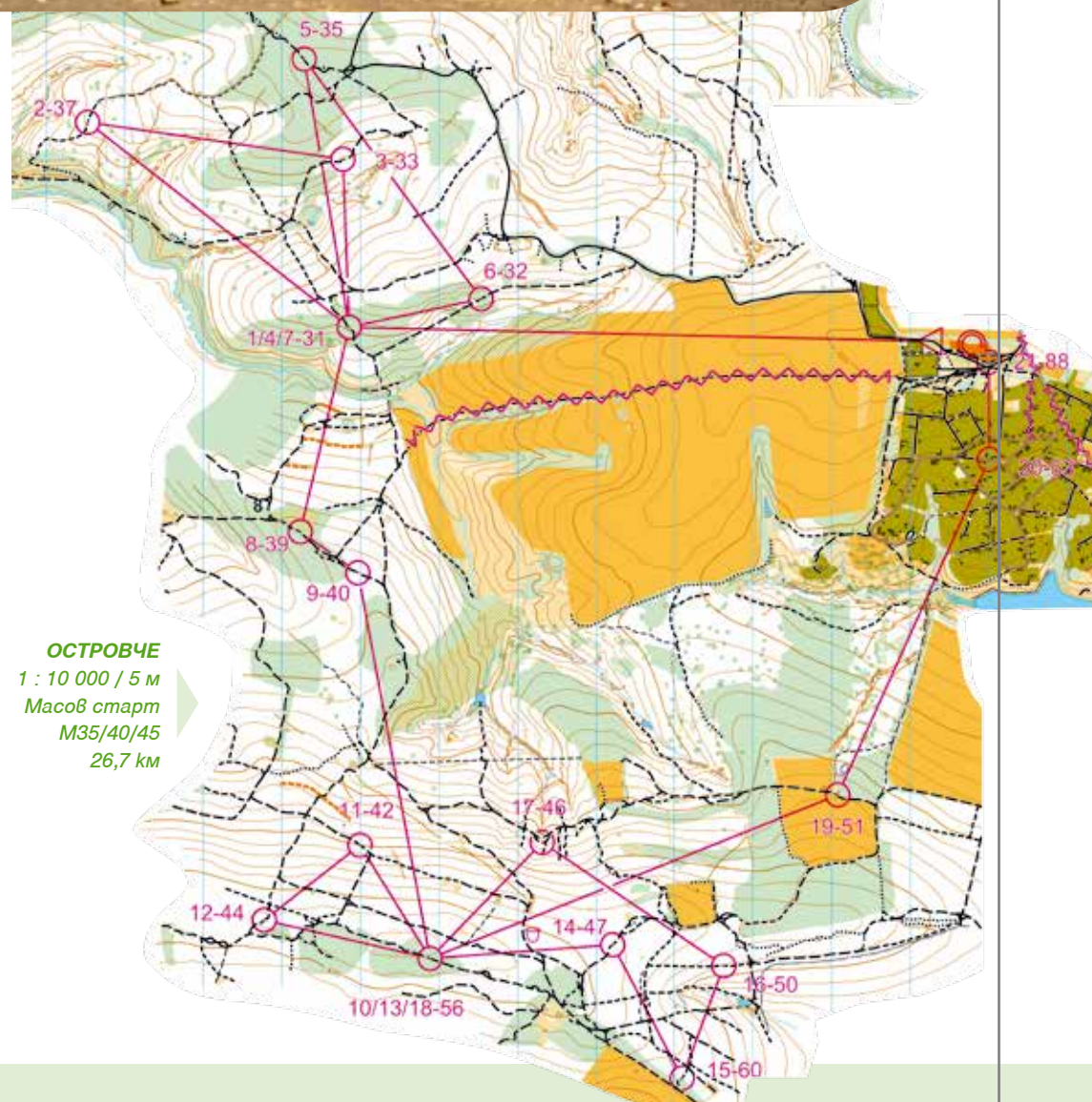

Най-големите, истински притеснителни проблеми, дойдоха от това, че не можехме да получим разрешение за провеждане на състезанието от горското стопанство. Само няколко седмици преди първенството започнахме да мислим върху резервни варианти - и дори стартирахме подготвянето на алтернативен район, където да проведем горските дистанции - Дълга и Смесена щафета/Средна. За щастие, нещата се наредиха и имаме зелена светлина.

Трудностите по организацията бяха безброй, буквално и от най-различно естество, но заедно, като екип, успяхме да се справим и да избегнем фатални грешки по време на състезанията. Повече от 50 съдии от цялата страна бяха въвлечени в организацията по време на състезателната седмица - всеки един от тях, със своите сили, допринесе за положителните емоции на участниците.

Имахме удоволствието и привилегията най-силните състезатели в света в този спорт да участват на шампионата. И по-неже в разговор с треньорката на Швейцария Кристин Шафнер стана въпрос, а това е нещо, което предполагам е интересно за хората в България - техните колелета струват по около 7000 евро всяко и както тя ми сподели, ако нещо се случеше с тях от импровизирания „гараж за колелета“, който хотелът предлагаше -

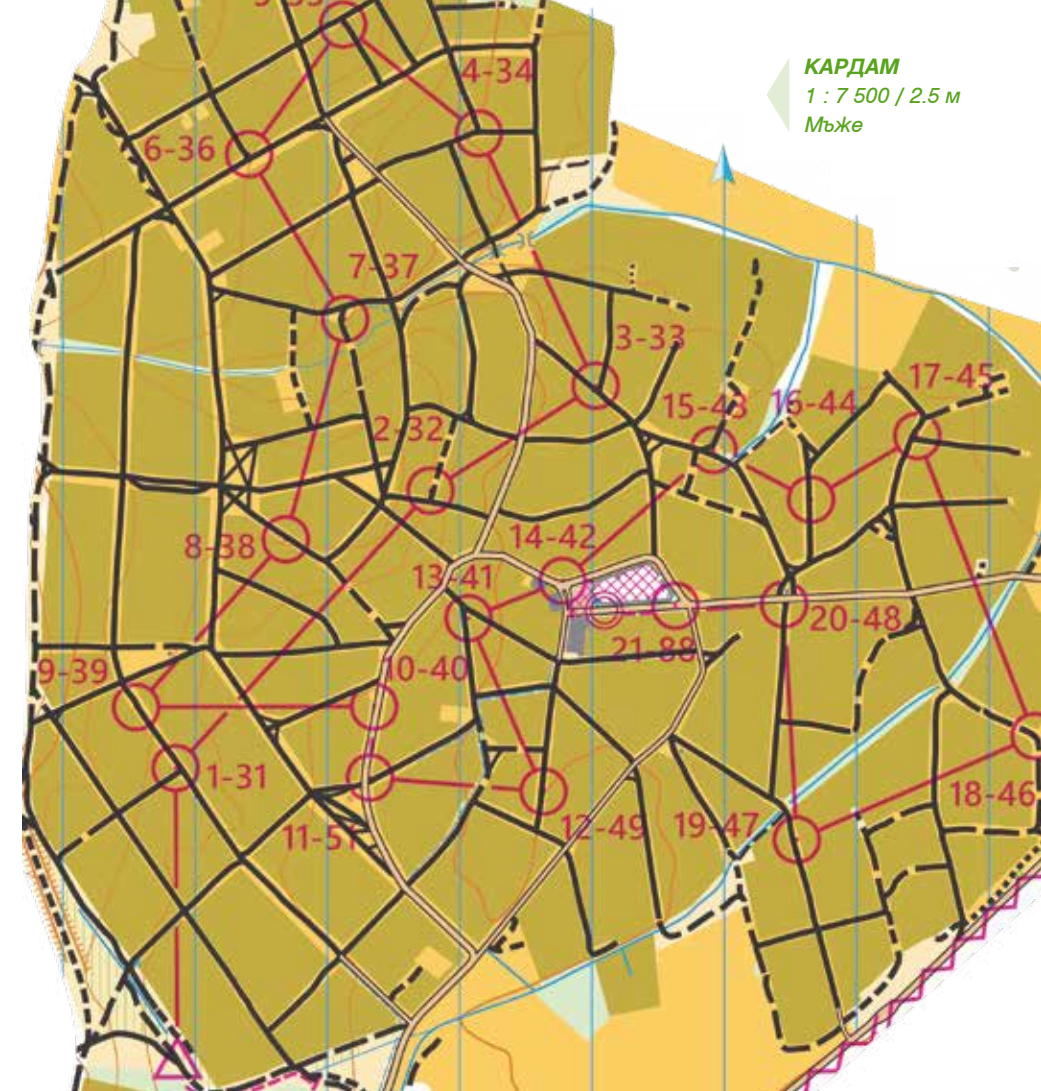
нямаше липсата им да е проблем, проблемът всъщност щеше да бъде, че състезателите няма да имат с какво да се състезават на следващия ден. Това показва с каква важност е събитието за тези хора.

Успяхме да направим и нещо като онлайн телевизионно отразяване, с двама коментатора, камери и GPS-проследяване, бих казал за първи път в България, на това ниво. Колкото и неща да имаше за изглаждане и подобряване, мисля, че прокарахме пътеката, по която трябва да се върви, ако искаме след няколко години да имаме сносно отразяване на състезанията по ориентиране. А по мое мнение, това е нещо важно, ако искаме спортът да върви напред.

Стартовете? Най-добрите спечелиха, отново. Просто са си късметлии, явно.

Сигурен съм, че има много поле за развитие на тази разновидност в България, както като спортен календар и организационна гледна точка, така и като масовост и подготвеност на състезателите и разбира се, не на последно място, израстване на националните състезатели. Както винаги - някой обаче трябва да работи по въпроса.

Повече и по-подробна информация на:
www.mtbo2022.com

„Нокаутът“ в ориентирането

В последните няколко години ориентиранието се промени из основи. Международната федерация по ориентиранието (IOF) взе решение да раздели световните първенства на „горски“ и „спринтови“, редувайки ги всяка година. Това доведе от една страна до профилиране на националните състезатели, а от друга - наложи въвеждането на нова дисциплина, която да разшири обхвата на спринтовите световни първенства. Към класическия спринт и смесената спринтова щафета IOF добави трета дисциплина - нокаут спринт.

Какво е нокаут спринт?

Нокаут спринтът наподобява популярната спринтова дисциплина в ски бягането, като на старт застава шест състезатели, разделени в отделни клетки. Участниците стартират едновременно по маршрута, а победител е този, който пресече първи финалната линия. За да направи по-непредсказуема надпреварата, IOF въведе три различни варианта за разделяне на състезателите по маршрута: 1) маршрут без разделяне, еднакъв за всички; 2) маршрут с разделяне чрез „пеперуда“; 3) маршрут с разделяне чрез вилници.

Стефан Йорданов

Всеки нокаут спринт започва с квалификация, която да отсее най-добрите 36 състезатели. Квалификацията не се различава от класическия спринт, освен с времето на победителя, което е значително по-малко - около 10 минути. Всяка една елиминация пък е с прогнозно време на победителя от 6 до 8 минути. Най-добрите 36 състезатели продължават към четвъртфиналите, където са разделени в шест потока. От всеки поток продължават първите трима, за да останат само 18 състезатели за полуфиналите, разделени в три потока. За финалното бягане се класират първите двама от трите полуфинални потока. Последните шест

състезатели, останали в надпреварата, си разпределят първите шест места по реда на финансиране.

Дебютът на нокаут спринта на европейската и световна сцена

Първият международен старт на новата дисциплина е по време на финалния кръг от Световната купа през 2018 г. в Прага (Чехия), където представителят на домакините Войчех Крал спечели при мъжете, а Джудит Вигер триумфира при жените. През следващата година Швейцария провежда още един нокаут спринт на Световна купа, а през 2020-а се очаква и първото спринтово световно първенство с нокаут спринт в програмата. Пандемията от COVID-19 обаче отлага световния шампионат с две години, а отново Швейцария влиза в ролята на организатор на нокаут спринт, провеждайки новата дисциплина по време на Европейското първенство през 2021 г. Година по-късно нокаут спринтът най-после дебютира и на световно първенство - по време на шампионата в Дания, проведен в края на месец юни.

Първите световни шампиони в нокаут спринта

Световното първенство в Дания определи първите „нокаут“ шампиони в ориентиранието, а те са добре познати имена - Матиас Кибурц (Швейцария) и Туве Александершон (Швеция). Разпределението на медалите след тях обаче показва, че спортът върви към тясно специализиране. Нокаутът в Дания донесе първи индивидуални медали от световно първенство на четирима състезатели: шведите Аугуст Молен и Джонатан Густафсон, които дебютираха на световно първенство за мъже, както и британката Меган Картер Дейвис (завоювала още два медала в Дания - сребро от спринтовата щафета и злато от класическия спринт) и нидерландката Иф ван Донген, която донесе исторически първи медал на страната си.

Тясно профилиране в спринтовото ориентиране

Първенството в Дания показва, че ориентиранието е поело не само към профилиране на „горски“ и „спринтови“ състезатели, но и към още по-тясно разделение на класически спринтьори и нокаут спринтьори. Показателно за това е, че тройката при мъжете в класическия спринт - Каспер Фосър (Норвегия), Густаф Бергман (Швеция) и Яник Михелс (Белгия) решиха да се лишат от участие в нокаут спринта, за да съхранят сили за спринта, който бе последен в програмата. Освен това младите шведски дебютанти Молен и Густафсон, които взеха медали в нокаута, далеч не са „случайни“ - те могат да се похвалят със завидни резултати на 1500 метра, както и с няколко солидни изяви в предишни нокаутти, а отличната им скорост си пролича във финалните им спринтове в Дания.

В настоящия си формат нокаут спринтът е изключително „изцеждащ“ заради четирите си старта (квалификация, четвъртфинали, полуфинали, финал) в рамките на един ден, като е по-подходящо да бъде оставен последен в програмите на следващите световни спринтови първенства. На Световното първенство в Дания се видя, че шестимата финалисти в нокаут спринта при мъжете останаха без сили за класическия спринт и никой от тях не намери място в топ 6. В същото време пък решенията на Фосър, Бергман и Михелс се оказаха правилни и пропуснатият нокаут спринт им помогна да стигнат до медалите в спринта.

Нокаутът в България

В България нокаут спринтът е сравнително „чужд“ и засега само един клуб се „престрашава“ да организира подобен формат - „Трапезица 1954“ Велико Търново. До момента клубът е организирил два нокаута - през пролетта

на 2021-ва и 2022-ра. През миналата година бе организиран нокаут спринт и като контролен старт за националния отбор, проведен в Пловдив. На този етап обаче новата дисциплина нокаут спринт остава извън програмата на държавния спортен календар.

Нокаут спринтът съчетава в себе си важни физически качества като сила, издръжливост и бързина, а освен това се изисква максимална концентрация по целия маршрут и правилна тактика и стратегия. Всяка секунда е решаваща, а развоят на състезанието остава непредсказуем до последно. Макар и да има своите недостатъци, новата спринтова дисциплина има огромен потенциал за развитие и първата ще се усъвършенства, за да придобие своя завършен облик.

10 ГОДИНИ

✔ **Кирил Николов - Дизела**

"10 години, беше само преди 10 години, а се усеща като цял един живот."

Да, точно преди 10 години бе европейското първенство по ориентирание в Швеция, където спечелих сребърен медал на спринтовата дистанция. Усеща се като преди цял един живот, но споменът от самото бягане и моменти преди и след това, мисля, че никога няма да забравя.

2012 се готвих целенасочено за дългата дистанция на световното първенство, което щеше да се проведе няколко месеца след европейското. Естествено имах желание да бягам и спринт, но приоритет ми беше дългата дистанция. Дългата беше и една от основните ми цели на самото европейско.

Терените около Фалун, където се провеждаше първенството, ми бяха доста познати, тъй като се състезавах и живях 5 години за клуба Стора Туна от Борланге, който е само на 30 км от града домакин на европейското. Районите около тези два града варират супер много и можеш в много кратко разстояние да срещнеш почти всичко от скандинавските терени, а тези конкретно не бяха типичните шведски. Това беше и една от основните причини да се фокусирам там. Знаех, че на средната нямам особено големи шансове за предно класиране, за това и бях си казал, че ще бягам квалификацията като тренировка за дългата. Спринтът пък щеше да е от горски тип, което също не беше моето. Но както много пъти става, нещата не винаги се случват по планирания начин и когато човек види възможност, задължително трябва да се възползва от нея.

3-2-1 и старт на квалификацията за средната дистанция. Супер бърз район с голяма видимост, където всяка малка грешка се наказва с по няколко места назад. 17-то място в потока ми и съответно класиране за А финал. Няколко малки грешки, една по-голяма, 1:55 мин. от първия. На толкова се затваряха общо взето всички квалификации. Супер тренировка за мен.

На следващия ден 3-2-1 старт на квалификацията за дълга дистанция. Изключително слабо бягане с много грешки и съответно не класиране за финал. Пътят към целта беше свършил, преди за почна да го ходя...

Следващият ден бе квалификацията за спринта. 3 дни - 3 старта, не бях особено обнадяван за физическата форма, в която се намирах след два тежки дни на състезания. Беше и горски спринт, което още повече усложняваше нещата за мен. Обикновено, дори и на спринтови дистанции, стартирам една идея по-бавно. Да навляза в района и ритъма на маршрута и постепенно увеличавам скоростта, ако мога. Тогава обаче реших просто да пробвам нещо различно. 3-2-1 старт. Взех си картата видях, че първа точка е елементарна и натиснах газта до край. Така бягах до финала. Спомням си, че много бягах. Бяха стабилно и без сериозни грешки, бягах на ръба на физическите си възможности и не спестих нищо за финала. Финиширах 2-ри в потока си. Най-накрая бях доволен от себе си!

В такава ситуация бях попадал много пъти, да съм в първите 5 на квалификация, но до този момент, нито веднъж (с изключение на финала на световното първенство в Унгария през 2009, когато станах 6-ти) не успях да се справя с напрежението. До финала на спринта имах 4 дни и един финал средна дистанция, където щях да стартирам с първи стартов номер. Това беше един от малкото спринтове до тогава, а може би и единствения, който квалификацията и финала бяха в различни дни.

Целта ми за средната дистанция беше да бягам стабилно. Така и стана. Добро бягане, стартирах 1-ви и финиширах 1-ви. Физически отново не се чувствах добре, което ме накара доста да се зачуя, как успях да стана 2-ри на квалификацията спринт и дали ще съм в същата форма за финала...

Финалът на дългата изглеждаше онлайн. Реших да запазя сили за спринта и да пропусна висенето по финали в палавото време на шведската пролет.

Финал спринт. Огромно висене в тая карантина... Мисля, че когато спрях да ходя по световни и европейски, това е нещото, което най-малко ми липсваше, даже бях изключително щастлив, че няма да преживявам тия висенета, обикновено в някой физкултурен салон, отново. Загрях добре, чувствах се зле. Беше ми адски притеснено.

3-2-1 старт. Тактиката ми беше да тръгна една идея по-бавно от на квалификацията, обаче щом взех картата и видях че 1-ва е сравнително лесна, реших да натисна до край от самото начало. Маршрутът беше много бегови и през цялото време имах чувството, че бягам на забавен каданс. Когато след състезанието гледах репортажа, всъщност установих, че чувството е било лъжовно. Това, което си повтарях след взимането на всяка една от точките беше: давай все едно сега стартираш. Минавайки през видимия коридор, получих ценна информация от треньора на отбора Тодор Педев и най-важното, че се движа изключително добре. Бягайки към последна точка по доста лек склон имах чувството, че изкачвам баир с поне едни 20% наклон. Дупчих последна, бях бягал добре и почти без грешка, събрах сили и буквално избутах последни 100 метра финален спринт. Бях доволен! Знаех че ще се класирам много добре, но не предполагах, че ще е медал. Разбрах, че съм 3-ти. Бях изключително щастлив! После се оказа, че съм 2-ри, което ме зарадва още повече. За първи път (и оказа се последен) се качих на стълбичката на шампионат от този ранг! Чувството бе страхотно. Не бях шокиран, но бях изненадан. Най-накрая стана!

2003 беше първото ми световно първенство за мъже в Швейцария, където се класирах 12-ти на спринт и 15-ти на дълга. Тогава с помощта на Наталия Величкова взех решението, че искам да спечеля медал от голям шампионат. Костваше много. Имаше хубави и много трудни моменти. Моменти, когато си много близо и ти дават сили да продължиш и моменти, които те карат да захвърлиш всичко и да се откажеш. Радвам се, че не се отказах! Търпение и трениране и така до безкрай, но най-важното - вяра!

На награждаването беше първият ми скандинавски (шведски) отбор дошъл да гледа спринта и ме аплодираха и поздравяваха сърдечно. Само 10 години по-рано тази картинка ми се струваше невъзможна!

10 години ги усещах като цял един живот.

МАГИЯТА

Не знам кое ме запали по ориентиранието, но може би покрай татко ми заобичах планината, природата, да играя на воля, да се радвам като всяко дете, и да бъда галеч от шума на големия град Бургас.

И така попаднах с приятели край хижа Странджа, в едно майско утро на хиляда деветстотин и шестдесета година. Стартирах на първото си състезание на Отманлий. Тази местност на 15 км от Бургас бе за бургазлии не само изходен пункт за Странджа планина, но и близостта и до Черно море я правеше любимо място за всички нас, както и за ветераните туристи, между тях и баща ми. Те, всяка събота и неделя ходеха до Испериците на 4 км от хижата. Ние, децата от махалата, също ходехме на Испериците, но и често посещавахме, играехме на плажа на Черно море, където сега се намира резиденцията на Ахмед Доган...

Състезанието бе на хелиографско копие на карта в мащаб 1 : 5 000. Бях в отбора на Николай, по голям от мен с година. Станахме първи, за което аз нямах никаква заслуга, защото картата я държеше Ники, а аз само бягах след него. Така се класирахме за Зоновото първенство край хижа Здравец в Родопите. Вече в нашият

отбор по правилник бяха включени и две момичета, т.е. участвахме в състезания за пионери. Трябваше, след отличното ни пробягване на състезателния маршрут, да строим и малка палатка. Ние в това бяхме много добри и успяхме дори за 19 секунди да подобрим и рекорда по бързо строене на палатка.

В нашата зона участваха отбори освен от Бургас от Стара Загора, Пловдив, Ямбол и Хасково. Станахме първи и се класирахме за финала на Панагюрски колонии. Там за първи път се срещнах с Матейката и Ванката от Стара Загора. Матей Йорданов и сега повече от шестдесет години от тогава участва като запален, възторжен ветеран в състезания. Но тогава заедно играехме, пързяхме се с шперлатови дъски по тревата и бяхме конкуренти в състезанията.

И така в решителния старт ние с Николай и двете момичета Мери и Дафи стартирахме на финала.

Картата вече бе оригинална военна топографска в мащаб едно към двадесет и пет хиляди. В ориентиранието дадохме много добро време, бяхме втори. Чудесна основа в борбата за медалите. Палатката я построихме много бързо, за около

✔ **Проф. Атанас Георгиев**

Спомени за "магията", наречена Ориентирание: МагОри

двadesет секунди. Само трябваше с раниците, с които бягахме да се строим пред палатката. Да ама не. Мери не можа да свали своята, защото треньорите я бяха вързали за кръста, за да не се мятка по време на бягането. Наложих се да се съблича и чак тогава, като я махна и я свали, се строихме пред палатката. Само че времето стана седемдесет и пет секунди. Всяка секунда според правилника струваше една наказателна минута. И вместо да спечелим медали, се класирахме чак девети. Момичета плакаха, ние с Ники псувахме, и така за беда всичко в първия ми финал свърши така злощастно за нас.

Шампиони станаха Матейката, Ванката и двете момичета от Стара Загора... ✔

На тази черно-бяла снимка са двете 14-годишни момчета: Атанас Георгиев и Кирик Щерев от Бургас. Годината е 1961, когато в Трявна се провежда републиканското първенство по ориентирание, вече изчистено от туристическите елементи. Няма ги вече туристическите сръчност, а се дава превес на спортно-техническите елементи и с това се слага началото на нов етап в развитието на ориентировъчния спорт.

Наско продължава:

"На това първенство станахме републикански шампиони за юноши младша възраст. Правеха се и антропометрични изследвания. На старта бях 50 кг., а когато финиширах след 7,5 км маршрут бях 48 кг. Тогава се срещнах за първи път и с бъдещия си треньор - Георги Жълтов. Той беше току-що финиширал и лежеше на финала след пълно раздаване по маршрута. Освен ясните му сини очи, бях впечатлен от пияната около устата му, белег за жестоката умора."

Това е откъс от бъдещата книга на проф. Атанас Георгиев, която ще излезе през 2023 година и ще е посветена на неговия "вариант" в ориентиранието.

Представяме ви: КЛУБ ПО СПОРТНО ОРИЕНТИРАНЕ „ВАЛДИ“

Обикновено, незапознатите с клубовете по ориентирание в България, когато чуят „Валди“, се сещат за члена на групата „Щурците“ Валди Тотев, или си мислят, че са чули грешно „Влади“. Запознатите с продукцията на мебелната фирма „ВАЛДИ“ ще потърсят причина за съвпадението. И ще я намерят, тъй като името произлиза от първите срички на Валентина Димитрова - съпругата на ШПИЛИ или Емил Димитров - ориентировач от Баня, който през 2012 година е един от седемте физически лица, учредили клуб за спортно ориентирание „Валди“ в курортното градче край столицата.

Една от целите, декларирана в учредителния протокол е „Пълна реализация на социалните функции на спорта за укрепване на физическата дееспособност и нравствено възпитание на децата, младежта и трудещите се в Република България“.

В първите дни на 2013 година е подадено заявление в БФО и с протокол №1 от 4 февруари 2013 г. управителният съвет на федерацията приема за член КСО „Валди“, град Баня. Едновременно с това, Министерството на правосъдието вписва клуба в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел, работещи в об-

ществена полза, а клубът през 2015 година променя седалището на управление от Баня в София и започва да се назовава „Валди“ София. През същата година „Дрийм Тийм“ депозират тристранно споразумение между 14 състезатели, стария и новия клуб за прекаротектиране във „Валди“, с което броят на картотектираните надхвърля петдесет.

Още състезатели от „Дрийм Тийм“ се присъединяват към „Валди“, а редовните

технически тренировки, организирани от Теди и Станка на разнообразни терени, няколко пъти в седмицата, привличат нови членове и цели семейства към активен учебно-тренировъчен и спортно-състезателен процес. В тренировките чести гости са членове на други клубове от столицата и страната. Разработените маршрути покриват целия спектър на възрастовите групи и подготвеност на участниците, а разнообразието на тренировъчните средства е завидно. „Лабиринти“, „коридори“, редуция на картната информация са малка част от разнообразните тренировки, които се подготвят педантично и с много любов под ръководството на Теди и Станка. Редуват се доброволци за разставяне и събиране на контролните знаци или маркировката. Фотографите на клуба оставят госта галерии в социалните мрежи след всяка тренировка, а често са фотографирани и предложените маршрути, които дават възможност на всеки да проведе пропуснатата тренировка в удобно за него време.

Председател на клуба по ориентирание е Теодор Димитров или Теди, започнал своя път в ориентирането като състезател от КО „Диана“, Ямбол. Член на националния отбор по ориентирание и многократен участник в Световни първенства и Балканиади. Многократен победител в купа „България“ и държавен шампион по ориентирание. Бил е треньор на юношеските национални отбори за участие в ЕП по ориентирание. Теди е електроинженер, но опитът му в ориентирането го прави успешен треньор и председател на клуб - в последните години - един от най-добрите в страната.

Таня или Станка Кючукова е започнала своя път в ориентирането в родния Ямбол. Продължила в София - клуба на НСА - и от 2012 „Валди“. Таня е пословична с изключителното внимание, което обръща на младите състезатели. Ненавършили и десет години, нейните възпитаници са със солидна техническа подготовка. Работа с карта, движение на местността, подпомагане от опитен състезател

или движение „в сянка“ при изпълнение на някаква ориентировъчна задача са само минимумът от средства, чрез които се изграждат бъдещите състезатели. Чести са нейните съвети и напътствия към организаторите на състезания и маршрути за 12- и 14-годишните момчета и момичета, които са свързани с нивото на подготвеност и спецификата на тези възрастови групи.

Освен с ориентирание, членовете на „Валди“ са дейни участници в беговите събития, организирани от „5KM RUN“, а и съорганизатори на някои от стартовете. Често се случва парковото или планинското бягане да съпътства клубната тренировка и така с един патрон се гръбват по 2-3 заека.

Всеки, който е посетил организирана тренировка на Валди е впечатлен от чудесната подготовка, организация и внимание към всеки детайл, към сърдечната топлина и внимание на Таня Кючукова и Теодор Димитров към обучаемите. Много са обзирани малките и новите в ориентирането. Но и всички други също ще получат напътствия и задание, което да награди постигнатото до момента. Клубът помага на училища и организации да провеждат различни прояви по ориентирание. Разполага с със собствена електронна система СпортИДЕНТ и набор от джипиеси за индивидуално проследяване на движението по маршрута на състезателите си по време на тренировки и състезания. Няколко поредни години „Валди“ съдейства на БФО да организира Световния ден на ориентирането в София и да привлече много нови приятели на любимия ни спорт.

Тодорка Васева тази година навърши 75 години, но на нейната енергия и подвижност ще завидят много 25- и 50-годишни. Винаги усмихната и в добро настроение. Винаги готова да помогне в различните аспекти на клубната организация, тя е пример за всички поколения в клуба. А възрастовата палитра на „Валди“ е разнообразна. Имаме току-що проходили бъдещи ориентировачи като Йоан - сина на Теди и Вики, Даника - дъщерята на Илиян Иванов, Деница - дъщерята на Елена Костова, следват ги доскорошните бегачи по лентички: Иоана, Напалия, Ивана, после идват тийн-шампионите Силвия Трифонова, Богдан Евгениев, Филип Йорданов, Марко Пелов, Александър Котков, калените млади ветерани Атанас Обчаров, Христо Пелов, Пламен Йорданов, Асен Христов, Румен Котков, Цветелина Ангелова и Ваня Хаджиева, опитните и неизменни победители Деси Иванджикова, Петя Колева, Кънчо Костадинов. Сигурно пропускаме госта хора, но наистина „Валди“ е един от най-многобройните клубове по ориентирание в България. И с госта висок ранг в ежегодното класиране на клубовете по ориентирание, съгласно регламентите на БФО.

А клубът има едва десетгодишна история зад гърба си. Но вече е изграден авторитет и с воля да продължи да се развива като място за изграждане на успешни състезатели, физически дееспособни и нравствено извисени личности - както е записано в учредителния протокол и устава на КСО „Валди“.

Европейския ден на спорта в училище Велинград 2022

30 септември е международен европейски ден на спорта в училище. Нещо различно и иновативно се случи в ИСУ „Васил Левски“ в град Велинград.

Градът е бил люлка на нашия любим спорт **ОРИЕНТИРАНЕТО** през 70-те, 80-те и 90-те години. Даниела Василева-Игова е завършила ВИФ „Г. Димитров“ /НСА „Васил Левски“ / - катедра ТАО, специалност - спортно ориентиране и е дългогодишен преподавател по физическо възпитание и спорт. След дълго прекъсване, от 3 години тя работи в ИСУ „Васил Левски“. Под нейно ръководство се създаде първият и единствен засега туристически ученич-

ски клуб в града и региона. Г-н Емил Молов - директор на училището, сърдечно подкрепя и активно подпомага развитието на клуба. В европейския ден на спорта бяха организирани различни забавни и развлекателни игри с ориентировъчни прийоми и техники. Децата се докоснаха до карти, компаси /някои с историческа стойност на над 200 год./ „Да разказваш за откриване на съкровища и пиратски битки - какво по-голямо удоволствие да виждаш широко отворени детски очи, весел смях и любопитни въпроси?“ - споделя г-жа Игова.

Даниела Василева-Игова

Празник на ориентирането в Дупница и Кюстендил

30-годишнината от създаването на Спортен клуб по ориентиране „РУЕН-92“ от гр. Кюстендил се превърна в истински празник на прекрасния горски спорт.

Всичко беше свързано със сакралното число три: три старта в три различни разновидности на ориентирането, на три различни района - градско в Дупница, нощно в парк „Рила“ и класическо в Кюстендил. Цялата организация „лезна“ на плещите на три семейства - Бургови, Емилови и Григорови.

Близо триста състезатели от тридесетина клуба взеха участие в Ябълковата купа „Руен-92“ на 12 и 13 ноември 2022 г. и останаха доволни от всичко очаквано и неочаквано, което им поднесе домакините. Като се започне от техническата част, премине се през чудесното време за късната есен и се стигне до големите изненади, подготвени от организаторите.

Три отделни награждавания, специални и много подаръци за най-малките, парични награди за всички победители, интересни награди за някои възрастови групи, традиционният приз „Румен Йорданов“ за победителя при 35-годишните мъже Ивайло Величков („Туида“, Сливен).

След финиширането всеки състезател получаваше освен традиционното шише вода и ябълка, символът на състезанието. Изненада беше и „купонът“ след нощния „скорелауф“ - безплатна топла напитка и вечерно меню (пилешка супа, скара и френски еклеры) плюс вода и биричка за най-ожаднелите. Безплатна скара и напитки имаше и край картинг пистата в Кюстендил, където се проведе средната дистанция на другия ден.

Победители в елитната група М21/Ж21 г. станаха Боян Софин („Соколец“, Самоков) и Моника Ламбева („Бачо Киро“, Дряново). Емоционална реч при закриване на състезанието произнесе почетният председател на БФО - проф. Атанас Георгиев.

Огромните комплексни купи бяха пълни с кюстендилски ябълки, а победителят в отборната надпревара - СКО „Сърнена гора“ (Стара Загора) - беше посрещнат и изпратен с бурни овации.

Ръководството на СКО „Руен-92“ благодари сърдечно на всички състезатели, треньори и на всички знайни и незнайни помощници, взели участие в празника.

ГОДИНИ
КЛУБ ПО ОРИЕНТИРАНЕ
„РУЕН-92“ КЮСТЕНДИЛ

Бебоци

Калоян на Стефи и Коко

Зита на Яна и Томаш

Захари и Петра на Ива и Дизела

Юбиляри

Проф. Атанас Георгиев
75 години

Тодорка Васева
75 години

Кирил Каменов
75 години

Матей Йорданов
75 години

Красимир Ненов
70 години

Георги Бурзов
65 години

Георги Хаджимитев
60 години

Елин Шабански
60 години

Проф. Валентин Гърков
60 години

Марио Димитров
60 години

Игнат Орлов
60 години

Костадин Новаков
50 години

Милен Драгов
50 години

Милен Миланов
50 години

Im Memoriam

Милена Миткова

Румен Кателев

Тодор Казаков

Дичо Гогов

Руслина Стефанова

БЪЛГАРСКА
ФЕДЕРАЦИЯ
ОРИЕНТИРАНЕ

ДЪРЖАВЕН СПОРТЕН КАЛЕНДАР 2023

ДАТА	ПРОЯВА	РАЙОН	ОРГАНИЗАТОР	КОНТРОЛЕН СЪДИЯ
20-22.01.2023 г.	ДП ски О - спринт, спринт. щафета и дълга дистанция	КК "Боровец"	СКО "НСА - СИВЕН" - София	Петър Доганов
24-26.02.2023 г.	ДП ски О-средна, масов старт и щафети	„Узана“	КСО „Узана“ - Габрово	Георги Хаджимитев
12-14.05.2023 г.	ДП - спринт, средна и спринт. щафета	Хисаря - Старосел	СКО "Пловдив" - Пловдив	Тодор Педев
02-04.06.2023 г.	НК "България"	Боровец	СКО "НСА - СИВЕН" - София	Теодор Тодоров
21-23.07.2023 г.	ДП коло О - спринт, дълга и щафети	Бяла - Варненско	СКО "Бегун" - Варна	Иван Иванов
09-10.09.2023 г.	ДП - дълга и щафети	с. Равногор - Брацигово	СКО "Вариант 5" - Търговище	Валентин Каменаров
22-24.09.2023 г.	ДП - 12-18 и ветерани	Варна	СКО "Бегун" - Варна	Милен Маринов
13-15.10.2023 г.	ДП нощно и марафон	Велинград	СКО "Трите хълма" - В.Търново	Тодор Педев

Забележка: ДСК 2023 е изготвен на база предложения от Комитетите по ориентиране, ски ориентиране и коло ориентиране, съгласно Протоколи от проведени заседания на съответните комитети!!!

МЕЖДУНАРОДЕН СПОРТЕН КАЛЕНДАР 2023

ДАТА	СЪСТЕЗАНИЕ	РАЙОН
07-11 януари	Ski Orienteering World Cup 2023 Round 1	Австрия
30 януари-05 февруари	European Ski Orienteering Championships 2023 & Ski Orienteering World Cup Round 2	Латвия
09-12 февруари	Ski Orienteering World Cup Round 3 and U23 Ski Orienteering Championships 2023	Норвегия
22-25 юни	European Youth Orienteering Championships 2023	България
02-09 юли	Junior World Orienteering Championship 2023	Румъния
11-16 юли	World Orienteering Championships 2023	Швейцария
18-27 август	CX80 World MTB Orienteering Championships 2023 & CX80 World Cup in MTB Orienteering	Чехия
23-27 август	Шампионат на Югоизточна Европа / SEEОС и SEEMOC /	Босна
21-23 септември	CX80 World Cup in MTB Orienteering and U23 World MTB Orienteering Championships 2023	Италия
03-07 октомври	Orienteering World Cup Round 3 with European Orienteering Championships 2023	Италия

Забележка: МСК 2023 е изготвен на база предложения от Комитетите по ориентиране, ски ориентиране и коло ориентиране, съгласно Протоколи от проведени заседания на съответните комитети и Регламенти за определяне на НО!!!

